

være af skæbnesvangær Betydning for Samfundet i det hele eller for overordentlig mange Mennesker, men jeg er nærmest tilbøjelig til at drage den Slutning deraf, at Straffen bør dog ikke forældes. Jeg kan derfor tiltræde Flertallets Ændringsforslag under Nr. 10, om end det er muligt, at de Betragtninger, der ere fremkomne med Hensyn til Straffelovens forestaaende Revision, kunde lede til Ønsket om at faa den samme Tanke affattet paa en anden Maade, f. Eks. slet og ret saaledes, at Ministres Strafansvar forældes ikke.

Naar jeg har ladet § 15 staa for en væsentlig Del uforandret fra det Lovforslag, som blev indbragt af det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) i forrige Rigsdagssamling, er det muligt og ret rimeligt, at jeg paa det Tidspunkt, da mit Lovforslag blev udarbejdet, ikke paa dette Punkt har gennemtænkt Lovforslaget tilstrækkeligt. Det er nemlig rigtigt, saaledes som det ærede Medlem udtalte, at at det Lovforslag, han fremlagde i forrige Rigsdagssamling, har dannet Grundlaget for det her foreliggende Forslag. Det glæder mig meget at høre, at det ærede Medlem for Kalundborg er glad over den Benyttelse, jeg har gjort af hans Lovforslag. Jeg har ogsaa været vis paa, at det ærede Medlem vilde blive glad derover, og jeg er ligeledes vis paa, at det ærede Medlem nu er glad over den Række af Ændringer og Forbedringer, jeg har foretaget i det Grundlag, som stammede fra det ærede Medlems Virksomhed i forrige Rigsdagssamling. Jeg slutter mig til den Glæde deraf, at det ærede Medlem ikke i noget Ændringsforslag har taget Afstand fra de ikke faa Rettelser og Forbedringer, jeg har foretaget.

Tre ærede Medlemmer have stillet et Ændringsforslag til Lovforslagets § 11 og ville have føjet til som Forklaring af en af de Embedspligter, der er Tale om: Forpligtelse „navnlig ogsaa til rettidig Forelæggelse af Lovforslag ifølge Revisionspaabud i bestaaende Love“. Dette Ændringsforslag er fuldkommen overflødig af den simple Grund, at hvad enten det vedtages eller ikke, vil § 11 faa samme Mening og Betydning, som den har, idet der udtrykkelig tales om Overtrædelse af saadanne Bestemmelser i den øvrige Lovgivning, som paalægge Ministrene Embedspligter. Da det er givet, at Paalæget i en Lov om, at Loven til en vis Tid skal forelægges til Revision, paalægges Ministeren en Embedspligt, er det dermed ogsaa givet, at den

Minister, som vil oversidde en saadan Revisionsfrist, vil være ansvarlig og strafskyldig efter Lovforslagets § 11.

Men Ændringsforslaget er ogsaa overflødig af en anden Grund, af den Grund nemlig, at hele den Motivering, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gav deraf, er i Bund og Grund urigtig og, om jeg saa tør sige, ganske hen i Vejret. Ifølge de gældende Indlemmelseslove skulle disse underkastes Revision inden Udgang af Aaret 1906. Det vil saaledes ses, at naar vi begynde næste Rigsdagssamling i Begyndelsen af Oktober, er der paa det nærmeste tre Maaneder til, inden vi komme til Udgangen af Aaret 1906, og der er fuldkommen god Tid til i disse omtrent 3 Maaneder at underkaste disse Indlemmelseslove al fornøden Revision. At der er fuldkommen god Tid dertil, slutter jeg først og fremmest deraf, at i sin Tid, da vistnok alle tre, men i alt Fald en af Indlemmelseslovene, bleve behandlet i Rigsdagen, tog det en Maaned at faa Loven behandlet og vedtaget i begge Ting. At Tiden er tilstrækkelig, slutter jeg ogsaa deraf, at de samme ærede Medlemmer, som have stillet dette Ændringsforslag, for ganske kort Tid siden have indbragt et Revisionsforslag i Folketinget, som de efter deres Udtalelser at dømme ventede kunde gennemføres i Løbet af 14 Dage eller saa. Kan en Maaned være nok til at gennemføre en saadan Indlemmelseslov, naar den er frisk, og kunne 14 Dage være nok til at revidere den, naar de ærede Medlemmer komme med Forslag derom, turde det vel antages, at 3 Maaneder ogsaa ville være nok til at faa den revideret, naar Indenrigsministeren fremkommer med Forslag derom. Jeg anser derfor dette Ændringsforslag for ganske overflødig og hen i Vejret.

Jeg skal altsaa anbefale det høje Ting at stemme for de Ændringsforslag, som ere stillede af Udvalget eller dets Flertal, og mod dem, der ere stillede af de forskellige Mindretal.

Borgbjerg: Den højtærede Justitsminister beklagede sig over min Afbrydelse og lod i det hele til at være i meget daarligt Lune. Jeg spurgte mig selv om Grunden dertil, og det er maaske ikke saa vanskeligt for Tingets Medlemmer at forstaa Grunden til det daarlige Lune og den arrige Tone, der gik gennem den højtærede Ministers Foredrag og gennem hans Bemærkninger til mig. Grunden er